

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקכו ♦ שבת אויפרויף

שב"ק פרשת וירא ה'תשפג

דברי אלוקים חיים
מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

דברות קודש
מרוך רבינו עטר שליט"א

וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל כחום היום

ותמנהו המפרשים בכמה דברים אחד שלא כתוב וירא ה' אל אברהם וגו' אלא כתב וירא אליו וגו', וגם במה שכתב באלוני הממרא, מה נפקא מינא באיזה מקום נגלה אליו ה', וגם מה שכתוב והוא יושב פתח האוהל, מה רוצה להגיד בזה שהוא יושב בפתח האוהל ולמה לא ישב בפנים האוהל, וברש"י כתב שבשביל שנתן לו ממרא עצה למול את עצמו, נתגלה ה' בחלקו, וידוע דרשת חז"ל שגדולה הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה, ולכן הניח אברהם כביכול את השכינה וישב פתח האוהל לקבל אורחים.

ואפ"ל בדרך אפשר שהפסוק בא לומר את גודל הענוה של אברהם אבינו שאף שעשה את מצות ה' במסירות נפש והוא בן תשעים ותשע ומ"מ לא החזיק טיבותא לנפשיה, אלא פשוט שהוא כאילו בלי שם אלא כתב "אליו", וגם תלה כל הגדולה שזכה לעשות את מצות ה' הכל בזכות ממרא הצדיק שנתן לו עצה על המילה וגם כתב בפתח האוהל שאברהם החשיב את עצמו כאילו הוא עוד בפתח האוהל של הקדושה שאף שנתגלה אליו ד' יתברך אבל אברהם עוד הוא רק בפתח האוהל כאילו רק עכשיו התחיל לעבוד את ה' יתברך.

ובא הכתוב גם לומר שאברהם זכה לכל זה בזכות גודל הענוה שבו שאמר ואנכי עפר ואפר ולכן זכה שנתגלה אליו ה' שהענוה הוא הוא מידה היותר גדולה שזוכה אדם לכל הטובות ושורה עליו השכינה משא"כ הגאווה שהוא הגדולה שבעבירות שאין השכינה שורה על בעלי הגאווה, חזק לימוד לדורות שאדם אל יתגאה אף בעשותו המצוה הכי גדולה וידע שהוא רק בתחילת הדרך ובפתח האוהל ועוד המלאכה גדולה להיכנס לגמרי לאוהל הקדושה.

המשך בעמ' ב'

מרכז רוחני "אמונת חיים" קראלי

בעלוץ צדיקים רבה תפארת

בשיר וקול תודה, מתוך הדרת כבוד וחרדת קודש נשגר

ברכת מזלא טבא וגדיא יאה קדם

מרוך רבינו עטר שליט"א

ונו"ב הרבנית הצדקנית תליט"א

ולחותן המלך הרה"צ ישעי' אליעזר בסנר שליט"א

לרגל נישואי הבת/הנכדה

עב"ג החתן הרב מרדכי שליט"א

בן הרה"ג המשפיע ר' קלמן אהרן אנגלברג שליט"א

ועינו למרום נשואות בתפילה לא-ל גורא עלילה, שירו מר"ש

והמחותנים רב נחת ותענוג דקדושה מזיווג זה ומכל יוצ"ח

רבבות קוראי העלון

תלמידיו ושומעי לקוח

יוקח נא מעט מים וגו'. (י"ב . א-ב) וברש"י: יקח נא - על ידי שליח וברד"ק פירש: על המים אמר יוקח, רוצה לומר: על יד אחד מן העבדים; אבל על הפת אמר "ואקחה פת לחם" (להלן, ה) - הוא בעצמו. ולכאורה פלא היא, שהרי אברהם אבינו אירח את האורחים בהרחבה גדולה, ושחט בהמה עבור כל אחד מהם בכדי לכבדם בלשון בהמה, והאכיל אותם מכל טוב הארץ, ולמה דווקא במים אמר יוקח נא [רק] מעט?

ונבאר בהקדם מעשה שהיה עם הגה"ק רבי ישראל מסלנט זיע"א, שבימי ביקורו בקובנה כשהתארח אצל אחד מתלמידיו הגביר המפורסם ר' יעקב כרפס, היה מצמצם מאד בשפיכת המים על ידיו, כשנטל ידיו לסעודה עד כדי רביעית מים בצמצום. משהרגיש בזה בעל הבית פנה אליו בשאלה מדוע אין כבוד תורתו מהדר גם בבית ליטול ידיו בשפע כמנהגו בביתו תמיד? וכמו שאמרו בתלמוד (שבת ס"ב) אמר רב חסדא אני נטלתי ידי מלא חפנים מים ונתנו לי מן השמים מלא חפנים נחת ועושר. השיבו רבי ישראל: ראה ראיתי את המשרתת היהודיה מביאה את המים ממרחק במעלה ההר, והיא קורסת וכורעת תחת כובד משאה כשהיא נושאת את המוט על כתפה, ואין זה מן הנכון להדר במצוות על חשבון אחרים ויגיעתם וטירחתם ובזה יבואר שכל מה שהיה תלוי באאבע"ה בעצמו, נתן בהרחבה גדולה, אבל כזה הגיע שהוא צריך הטריח אחר לעשות זאת בעבורו, אף שמדובר בעבדו, אמר יוקח נא מעט.

וראים אנו בזה מוסר השכל, לכל אחד ואחד, שרוצה להיות נדיב לב ובעל חסד מופלא, כל זה הוא דברים גדולים מאוד, ואשריהם ואשרי חלקם אבל תדאגו ראשית כל, שזה לא יהיה על חשבון הזולת

ורחצו רגליכם וברש"י כסבור שהם ערביים שמשתחוים לאבק רגליהם, והקפיד שלא להכניס עבודה זרה לביתו.

ואמרו חז"ל: "קיים אברהם אבינו את כל התורה כולה עד שלא ניתנה" (קידושין פ"ב ע"א, יומא כ"ח ע"ב). ויש שפי' דהאבות השיגו וקיימו כל התורה והמסורה לפרטיהן ודקדוקיהן לפי דין השו"ע,

וקשה עפ"ז למה לא מובא שגם אמר להם שיטלו ידיים מחשש שלא שלא נטלו ידיים בהשכימם בבוקר, וכן שיטלו ידיים לפני אכילת הפת, אלא אפ"ל בדרך אפשר שלא רצה לשאול אותם על כך, פן יתביישו שהוא חושד בהם שהלכו ד' אמות בלא נטילת ידיים ושהם אוכלים בלי נטילת ידיים, על כן אמר רק ורחצו רגליכם מפני אבק הרגליים.

וישכם אברהם בבוקר ויחבוש את חמורו וגו'. (י"ב . א-ב)

וישכם אברהם בבוקר ויחבוש את חמורו, חאת בהיותו כבן מאה ושלושים ושבע שנה, והלך לעשות רצון בוראו בזריזות ובהשכמה ומאידך גיסא נאמר בפרשת לך ויחבוש את חמורו, אלא אפשר לומר שבעניני העולם הזה אברהם היה כבד מאוד בכסף ובזהב, אבל מצד שני בעניינים שנוגעים לשמים אברהם היה קל כנשר ורץ כצבי לעשות רצון שמים, וזהו וישכם אברהם בבוקר למרות שהיה זקן.

מתוך שיחת פתיחת הזמן לאברכי הכולל בני ברק - תש"פ

ובספר הק' מאור ושמש אחרי שדקדק בלשון הפסוקים וכתב שהדקדוקים רבו כתב לבאר: כי ידוע מספרים הקדושים וגם בעיני ראיתי זאת מצדיקים, בעת שבאו לדבקות גדול והיו מדבקים עצמם בעולמות העליונים, עד שכמעט שהיו מתבטלים ממציאותם, ולא היו יכולים כמעט להישאר בזה העולם, עד שהיו צריכים להגשים את עצמם באיזה דבר גשמי שיביטו על איזה דבר או חפץ להשתעשע בו או שישתכלו באיזה איש ובה יתגשמו עצמם מעט, ויוכלו להוריד עצמם מדביקותם להשאר בזה העולם, ובאם לא היו מצוי להם דבר להתגשם בו הוצרכו לילך החוצה להביט על איזה דבר, אף על איזה דבר טמא, והנה אברהם אבינו אחרי שמל, בא כל כך להשתוקקות ודביקות והתלהבות גדולה, עד שבלתי היה באפשרותו שיסבול גשמיית העולם הזה והיה יכול כמעט להיבטל ממציאיות מחמת אהבת ה' אשר בערה בו, על כן ישב בפתח האוהל, והביט על איזה דבר להתגשם בו שירד קצת מדביקותו ויכל להישאר בזה העולם, ובה מרומז והוא יושב פתח האוהל כחום היום, ר"ל שמחמת אור ההתלהבות והחמימות שהיה דבוק באורות העליונים לזאת ישב פתח האוהל, להסתכל על איזה עובר ושב כאמור, אמנם הקב"ה ידע, כי לא יוכל להתגשם על ידי הסתכלותו בערלים נכרים, כי לא יוכל להסתכל בהם כלל, ובאם שיביט בהם, אז יהיו הם נעשים גל עפר, על כן שלח אליו השם יתברך מלאכם קדושי מעלה כדמות אנשים, שהם בעצמותם קדושים וטהורים שיוכל לסבול אותם, ואמנם נתגשמו מעט, שיוכל להישאר בזה העולם עכ"ל.

ולפי דבריו הק' מובן מה שאיתא בגמרא במסכת יומא (דף מז.) בזה הלשון: "אמרו על רבי ישמעאל בן קמחית [הכהן] שפעם אחת יצא (ביום הכיפורים) וסיפר על ערבי אחד בשוק וניתזה צינורא (רוק) מפי על בגדיו (ונטמא) ונכנס ישבר אחיו ושימש תחתיו וראתה אמן שני בניה כהנים גדולים ביום אחד, ושוב אומרו עליו על ר' ישמעאל בן קמחית שפעם אחת יצא ביום הכיפורים וסיפר עם אדון אחד בשוק וניתנה צנורא מפיו על בגדיו ונכנס יוסף אחיו ושימש תחתיו וראתה אמן שני כהנים גדולים ביום אחד ע"כ"

ומעולם תמהתי על זה להבין זאת מה עשה כהן גדול האדם הכי גדול בעולם ביום הקדוש והנורא ביום הכיפורים שיצא לשוק לספר ולדבר עם ערבי וכן לדבר ולספר עם אדון אחד בשוק, ועלה בדעתי בעזרת השם להבין זאת לפי דברי קודשו של המאור ושמש הנ"ל שהכהן הגדול ר' ישמעאל בן קמחית שהיה בבית המקדש ובקודש הקדשים ביום הקדוש היה מתדבק בעולמות העליונים עד שכמעט היה מתבטל ממציאיות והיה צריך להתגשם קצת את עצמו באיזה דבר גשמי שיביט עליו ולכן יצא לשוק ופגש בערבי וכן באדון וסיפר עמהם להוריד עצמו מדבקותו שיוכל השאר בזה העולם ואף שמצא ערבי או אדם טמא כמו אדון וכל זה להגשים את עצמו וכמ"ש המאור ושמש וכנ"ל.

ויתכן גם לומר שהיה הערבי הזאת והאדון הזאת גם כן מלאכים ששלחם ה' מן השמים בדמות של ערבי ואדון שיוכלו להשאר בזה העולם, אבל אם היה ערבי ממש אדון ערל, שאז ר' ישמעאל לא היה יכול להסתכל עליהם מחמת קדושתו, ולכן הזמין להם ה' כדמות של ערבי ואדון אבל באמת היו מלאכים וכל זה בדרך אפשר וקרוב לאמת בס"ד.

ויעזור השי"ת שנזכה לילך בדרך אבותינו הק' וכמו שאמרו חז"ל שחייב אדם לומר מתי יגיע מעשי למעשי אברהם יצחק ויעקב וכן להתדבק בצדיקי הדור שבכל דור דור, עד שנזכה לקבל את פני משיח צדקינו ברחמים וחסדים מגולים אמן ואמן.

ורחצו רגליכם (יח-ט) וברש"י כסבור שהם ערביים שמשתחוים לאבק רגליהם, והקפיד שלא להכניס עבודה זרה לביתו. ותמוה למה לא אמר להביא להם מים לנטילת ידיים לפני אכילת הפת, אפ"ל בהקדם מעשה שהיה במסעדה בחו"ל שפעם בא אחד בא יהודי מודרני וביקש בשר לבן, ואחר הסעודה דרשו ממנו תשלום גבוה מהרגיל כשהביע את פליאתו, אמרו שקיבל בשר חזיר שהוא יקר יותר, הזדעזע האיך הכשילו אותו, אמרו לו שסברו שהוא נכרי, אחר שראו שלא נטל ידיים.

עפ"ז אפ"ל שאברהם אבינו רצה לדעת מה טיבם ומהותם, ע"כ לא אמר להם, רק רחצו רגליכם ורצה לראות האם יטלו הם את ידיהם אם לאו, ובחן אותם בזה.

(רבינו האור אביגדור ז"ע)

כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו וכו'. (יח. יט.)

למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו. כי כשאדם מאמין באמונה שלימה שהקב"ה יתענג בהשפעות לישראל אז מה שמבקש מהשי"ת טובה וברכה הוא תענוג להשי"ת. ותענוג השי"ת בהשפעתו לישראל הוא מחמת שישראל הולכין ומחזיקין בתורת ה' על ידי זה יתענג השי"ת מהשפעתו, חזו למען הביא ה' על אברהם אז שפיר יכולין שיבוא על אברהם אשר דבר עליו ולא יחשוב על מנת לקבל פרס כי מה שהשי"ת משפיע להם טובות הוא עבור תענוגו יתברך כיון שמחזיקים תורת ה' ובו מתענג בהשפעתו להם. והבן.

(קדושת לוי)

וילך ה' כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו, (יח. לג.) התוה"ק סיפרה צדקת אאע"ה דהנה הוא המליץ לפני השי"ת על אנשי סדום להצילם, אך לא פעל כלום בבקשתו אצל השי"ת בשבילם, אעפ"כ כשלא פעל כלום לא התעצב אברהם מזה, רק הוא עשה את שלו שהתפלל, וכשלא פעל בתפלתו לא הי' זאת עסק שלו, ותכף אברהם שב למקומו היינו למדרגתו הראשונה, לעבוד את השי"ת בשמחה כמקודם, והתוה"ק היא נצחית וכן ראוי להיות כל אחד מישראל.

(דברי יחזקאל)

וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה' (יט, כז.) הנה הצדיק השלם מתעלה כל יום ממדריגה למדריגה. ועל זה אמר וישכם אברהם בבוקר של כל יום אל המקום והמדריגה אשר עמד שם אתמול לעבוד את בוראו ולשרתו בקדוש, ומאותו מקום נתעלה לעשות רצון קונו ביתר שאת ולהשיג יותר ויותר ולדרוש את פני ה' אלקיו.

(אדמו"ר בעל חוקי חיים ז"ע)

ויקרא שם בשם ה' אל עולם (כא, לג.)

אברהם קרא וביקש ה', א-ל, שהוא מדת החסד, עולם, לא יפסוק עד עולם, שלא יפסוק מדת החסד מזרעו עד עולם הגם שיתרפו ח"ו יתר העמודים שהמה תורה ועבודה, אבל מדת החסד ישאר עד עולם, וגם א-ל שהוא לשון חזק, כמו ואת אילי הארץ לקח (יחזקאל יז, יג) שיהא מדה זו בחזק אצל בני ישראל, וכאשר רואים ב"ה בחוש שמדה זו הולך ומתחזק בכל פעם יותר אצל כללות עם הקודש ה' עליהם יהיה עד עולם.

(רביה"ק אהרן ראטה ז"ע - טה"ק מאמר הצדקה פ"ח)

אלקים יראה לו השה לעלה בני (כב. ח.)

הר"ת של אלקים יראה לו ה'שה הוי תיבת "האיל", היינו שהתורה הק' מרמזת בזה שהתנוצצה רוח הקודש באברהם אבינו, ורמז בדבריו ליצחק בנו שהאיל יהיה לו עולה תחתיו.

(מחן הסב"ק רבינו מרז"ן ז"ע)

עובדות חיים

וישכם אברהם בבוקר

הרה"ק בעל דברי יואל מסאטמאר היה כידוע נוסע לארץ ישראל בפרט לפני בחירות בכדי לשכנע ולדרוש שלא ילכו לבחירות, ובאותה אניה נסע עימו הרה"ג אליעזר סילבר שהוא היה נוסע דווקא לעודד את ההליכה לבחירות. בדרכם היו מידי פעם מתוכחים פעם שאל הרב סילבר את הרבי מסאטמאר למה מתפלל כל מאוחר, הרי כתוב וישכם אברהם בבוקר שהוא הזדח לקום מוקדם, ענה לו מינייה וביה, אבל לא כתוב כמה זמן לקח היחבוש חמורו. (מר"ש - שפת הים)

ויקה את שני נעריו אתו

וברש"י שאין אדם חשוב רשאי לצאת לדרך בלא שני אנשים. מרן הגר"ש וואזנר בעל שבט הלוי זצ"ל סיפר לכ"ק אדמו"ר מויזניץ שליט"א שהגיע פעם לניחום אבלים אצל אחד השכנים של מרן החזון איש זצ"ל בבנין ביתו בשכונת גבעת רוקח בבני ברק, בצאתו לשוב חזרה לביתו יצא החזון איש מביתו והחל ללוות את מרן זצ"ל חזרה לביתו בזכרון מאיר, כשהוא ניסה להניאו וביקשו שישבו לביתו נענה החזון איש ואמר, רב צריך גבאי.

(מר"ש - שפת הים)

הנהגות חיים

שבת לפני החתונה

הכל תלוי בשבת הקודם לחופה, לכן עושים כל הסימנים טובים לעורר השמחה וההשפעה לחתן ולכלה לסימן טוב ולמזל טוב.

(ספרים)

שבת שקודם החתונה מרבים בשמחה לכבוד החתן כי שבעת ימי המשתה מתחילין בשבת עד שבת שאחר החופה וקורין לשבת שקודם החופה שב"ן על"ץ. כלומר הבן דהיינו החתן שמח, על שם הכתוב יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם, ולזה נוהגים החזנים לנגן השכיבנו בליל אותה שבת עד חתימת ברכת ופרוס, ועמ"ש בהלכות קריאת ס"ת דבאותו שבת הוא חיוב לקרותו לס"ת וקודם לכל החיובים חוץ מבר מצוה שיש לו עירנות בקהלה. ומזמרים לו אחד יחיד כל הד' חרוזות ולא כמקצת חזנים שאינם מנגני' כי אם א' או ב' חרוזות, כי שיר זה הוא שבח גדול ועדות על עקרי דת, ומנהג פ"פ הוא שהקרובים הולכים לבית החתן ולבית הכלה בליל שבת אחר הסעודה וטועמין שם מידי כמו בשבת שלפני מילה.

השבת לפני החתונה כוללת בתוכה את כל החתונה [כמו הפסוקים שלפני הסליחות שכוללים כל הסליחות], ולפי מה שהיא השבת, כן יהיה אחרי כן.

(אמרי פנחס מהרה"ק מקאריץ זי"ע)

ועושים כל המנהגים בשבת שלפני החתונה, לעורר השמחה וההשפעה על ששת ימי המעשה הבאים, כדאיתא בזוה"ק דכל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליא, והכל תלוי בשבת הקודם.

(דרכי חיים ושלום מהרה"ק ממונקאטש זי"ע)

קול קראלי 074-7962278

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 08-8659931
באימייל: 3118494@gmail.com

ביאורי חיים

האיך רץ אברהם אבינו לקראת המלאכים

בפרשתנו פרשת וירא כתוב: ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך בפרשתנו פרשת וירא כתוב, וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם וגו'. (בראשית י"ח, ב') בספה"ק "חקל יצחק" (לרבי יצחק אייזיק זצוק"ל מספינקא) בפרשתנו, הקשה, הא אברהם אבינו קיים כל התורה, (יומא דף כ"ח ע"ב), וכתוב (דברים ד', ט"ו) "ונשמרתם מאד לנפשתיכם", דאסור לאדם לעשות דבר המזיק לו, וידוע דהטלטול והריצה מזיק למכה, ולמה רץ לקראתם?
(א) ותירך, דכיון דכבר היה ביום השלישי ונתרפאה המכה קצת כידוע, הגם שהוא חלוש, אע"פ כן אין הריצה מזיקת. עכ"ל.

(ב) בבטאון "מתורתו של אה"ח הקדוש", לידידי הגאון רבי משה שורץ שליט"א, (גליון ק"ו, עמוד ב') תירץ, ע"פ מה שכתב האור החיים הקדוש בפרשתנו (י"ח, ב') שאברהם נתרפא מיד כשראה את המלאכים. ע"ש. ולפי זה לא קשה מידי, שאחרי שנתרפא, רץ לקראתם. והבן. עכ"ל.

(ג) לענ"ד י"ל בס"ד שהנהגה "שומר מצוה לא ידע דבר רע" (קהלת ח', ה'), ולכן כיון שהיה אברהם אבינו עוסק במצות הכנסת אורחים, לא חשש שינזק מהריצה. והבן.
אולם יש שסוברים שכלל זה של "שומר מצוה לא ידע דבר רע", נאמר רק בסכנה סגולית, ולא בסכנה טבעית. יעויין בשדי חמד ח"ג דף תרס"ה, כלל ח"ן. ע"ש. ואכמ"ל.

(ד) עוד י"ל בס"ד ע"פ מה שכתב הרמב"ן בפרשתנו (י"ח, א'), סוד"ה באלוני ממרא) וז"ל: לומר שהיה לו במראה השכינה ריפוי למחלת המילה, כי כן ראוי להיות, כדכתיב (משלי ט"ז, ט"ו) באור פני מלך חיים. עכ"ל.
ולפי זה מובן שאחרי שנתרפא אברהם אבינו מראיית השכינה, היה יכול לרוץ לקראת המלאכים ללא שום חשש. והבן.

(ה) עוד י"ל בס"ד שאברהם אבינו מרוב תשוקתו למצות הכנסת אורחים, כלל לא זכר שהוא חולה מהמילה, אלא כל מחשבתו היה כעת רק האיך יצליח לתפוס האורחים לביתו, ולהאכילם ולהשקותם. ולכן רץ לקראתם, אולם וודאי אם היה זוכר שהוא חולה, היה מקיים "ונשמרתם מאד לנפשתיכם". ולא היה רץ לקראתם.

מתא

הרה"ג **גמליאל רבינוביץ** שליט"א - מו"צ בקהילתינו הק' קראלי

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישירים יעלוזו

בהדרת קודש וברגשי גיל וחדוה משגרים אנו בזאת ברכותינו קדם האי רעיא מהימנא קדישא, מלהיב ליבם של ישראל ומקרבים לאביהם בשמיים באמריו הטוהרים ובהפצת מעיינות החסידות

כ"ק רבינו הגה"צ יוסף מוזס שליט"א

אדמו"ר מקראלא וגאב"ד רובע ו' אשדוד

ולא"ח הרבנית החשובה תליט"א

לרגל השמחה במעון הקודש

בנישואי הבת עב"ג בשעטומ"צ

הברכה אחת לאמה של מלכות הרבנית הצדקנית תליט"א

יה"ר שיריו ורב נחת ותענוג דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח

המאחלים בלונ"ח

הרה"צ מנדיל טוביאס הרב מרדכי מוזס הרב צבי רוזנטל הרב גמליאל רבינוביץ הרב אהרן זאב חשין הרב יצחק א. כהנא הרב פנחס רבינוביץ הרב זלמן גרויז הרב ברוך הגר הרב דוד שוורץ הרב ארי' טאוב הרב נחמן כהנא הרב מאיר גרויז ג"א מצטרפים **רבני בני המדרש ברובע ו' אשדוד**

הרב אילן קדוש הרב מאיר ווקנין הרב גד אמסילי הרב יעקב ביטון

נעימות ההימים

את יצחק בנו, כיון שראה שאינו שומע לו, אמר לו: אני רוצה לגלות לך שגונב לי הדבר וכך שמעתי מאחורי הפרגוד: "השה לעולה ואין יצחק לעולה!" כלומר, כי מה שהקב"ה אמר לך "העלהו שם לעולה" לא היתה הכוונה לשחטו אלא רק להעלותו על המזבח, ולבסוף ישחטו את השה. על כך השיב אברהם אבינו, שגם אם האמת כדברך, איני מקבלה ממך, שכן עונשו של בדאי (רמאי) שאפילו כשאומר אמת אין שומעין לו. חוהי א"כ הכוונה בתפילתינו: "רבונו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם", והיינו שלא רצה לשמוע בקול השטן, אף שאמר דברים הנראים אמת, מאחר שבאו מפי השטן, "כן יכבשו רחמך את כעסך מעלינו", וכאשר יקטר השטן על בני ישראל בטענות שיש בהם ממש, אל תשמע דבריו כלל, שכן עונשו של בדאי, שאפילו אומר אמת אין שומעין לו...!

אל תשלח ידך אל הנער (כב, יב)

ביאור נפלא שהיא בעצם מליצה נפלאה בפי עם ישראל בכל ימות השנה הסביר הרה"ק רבי ישכר דב מבעלזא ז"ע על מה שאנו אומרים מידי יום בתפילתנו לאחר פרשת העקידה: "רבונו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם, כן יכבשו רחמך את כעסך מעלינו ויגולו רחמך על מדותיך וכו'". ודקדק, מה שייך לבקש "כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם, כן יכבשו רחמך את כעסך מעלינו", וכי אפשר לדמות מדת רחמנותו של הבורא כל עולמים למדותיו של בשר ודם? אלא ההסבר הוא: דהנה מצינו בגמרא (סנהדרין פט) ובמדרש (בראשית רבה נו. ד. תנחומא וירא כב) שבשעה שהלך אברהם אבינו אל העקידה עמד השטן לנגדו בכל מיני נסיונות ותחבולות, בכדי למנעו מלקיים רצון בוראו לעקוד

הילולת דעריקיא

הרה"ק שלום מקאמינקא זיע"א

כ' חשוון

הרה"ק רבי שלום ראזנפעלד מקאמינקא נולד בשנת תק"ס בראווא שבגליציה לאביו הרה"ק רבי יעקב יוסף, מצאצאי הגה"ק מהרש"ל זצ"ל.

מנעוריו העידו עליו גדולות ונצורות. הרה"ק רבי שלום מבעלזא והרה"ק רבי ישראל מרוזין ז"ע העידו עליו שיש לו את נשמת הגר"א מווילנא ז"ע, ושהוא ניצוץ משמואל הנביא, ולכן חי נ"ב שנה כשנותיו של שמואל הנביא. מפליאה היא עדותו של רבינו בעצמו, אשר אמר: "אני הייתי עוד בימי התנאים, ועדיין אני זוכר איזה תנא הייתי..."

כבר בנערותו היה בעל כשרון ומתמיד עצום, והיה נקרא "העילוי מראווא". היה תלמיד חביב אצל הרה"ק ה'ח'וזה' מלובלין, אשר קראו "חכם הדור". במיוחד זכה לקשר ולחיבה יתירה מהרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ ז"ע, שכתב אליו: "החכם הכולל המושלם..." ומוסיף במכתבו אליו: "כמעט בכל יום ויום עולה אהבתו על לבי להתפלל עליו ועל ב"ב..." לאחר מכן הסתופף בצל הרה"ק רבי שלום מבעלזא ז"ע, שכיבדו והעריכו עד מאוד כיהן כאב"ד יאריטשוב ואח"כ כאב"ד קאמינקא. בין כל דברי השבח בולטת אימרתו הקולעת של הגאון האדיר ר' יעקב אורנשטיין ז"ע אבד"ק לעמבערג בעל "ישועות יעקב", שאמר על רבנו אימרה קצרה ומקפת: "בארבע פינות מוחו מונחת כל התורה כולה! בפינה אחת - ש"ס בבלי וירושלמי, בפינה שניה - כל ספרי הפוסקים, בפינה שלישית - כל ספרי קבלה, בפינה הרביעית - כל מדרשי חז"ל וספרי אגדה, ובאמצע המוח נמצאת נקודת יראת-שמים שמאירה ומזהירה על כל הפינות. נתבקש לישיבה של מעלה בליל שב"ק כ' במרחשון תרי"ב.

בעזה"ת

מוסדות קראלי בארה"ק

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בשיר וקול תודה, מתוך הדרת כבוד וחרדת קודש נשגר

ברכת מזלא טבא וגדיא יאה

קדם אלופינו המאור הגדול אוהב ישראל ומקרבן לתורה מורה דרכינו ומישר נתיבותינו עטרת ראשינו ונזר תפארתינו מגדיל תורה ומרומם קרן החסידות

הוד מרן רבינו שליט"א

ולאשת חבר העומדת לימין הקודש

הרבנית הצדקנית תליט"א

לרגל השמחה הגדולה בחצר הקודש

בנישואי הבת עב"ג

הרב מרדכי שליט"א

בן הרה"ג קלמן אהרן אנגלברג שליט"א

משפיע ומו"צ באשדוד ובית שמש ומח"ס מגן אברהם המבואר

ונכד הגאון נפתלי צבי גלזר שליט"א

רב ור"מ בחיפה ונשיא מוסדות בית ישראל ברכפלד

ועיננו למרום נשואות בתפילה לא-ל-ג נורא עלילה, שירונו רוב נחת

ותענוג דקדושה מזיווג זה ומכל יוצ"ח

המאחלים מקרב לב

ההנהלה

לזכר עולם יהיה צדיק

אדמו"ר ישראל זצ"ל
בן הרה"ק יצחק אייזיק זיע"א
מזוטשקא סטניסלב
נלב"ע כ"א חשוון תש"ע

לעילוי נשמת

הרה"ח יחיאל מאיר ז"ל
בהר"ר משה אליעזר ז"ל
מרת ברינדיל ע"ה
בת הר"ר יהודה מנחם ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

אדונינו מורינו ורבינו

הגה"ק יצחק צבי משה זצ"ל

ברא כרעא דאבוא

אדמו"ר אביגדור מוזס זצ"ל

מקראלי

נלב"ע ד' טבת תשעט

זכותו יגן עלינו ועכ"א

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"ח ישראל צבי ז"ל
בהרה"ח אברהם אלטר ז"ל
רויטמן

נלב"ע כח תשרי תשפ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ משה וועבר זצוק"ל

בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלב"ע יב כסלו תשפא
ת. נ. צ. ב. ה.